

HOE IS HET TOCH MET? Louis op de Kamp

Terwijl Louis op de Kamp nog piekert wat hij met het enorme St. Ludwigarchief gaat doen, is hij alweer druk in de weer met de volgende klus: het behoud

en restauratie van het oude kerkhof.

foto John Peters

Adieu, Sankt Ludwig

Achttien jaar zette Louis op de Kamp uit Vlodrop zich in voor behoud van klooster St. Ludwig in de Meinweg. Vergeefs: van het klooster bleef geen steen meer overeind. Toch voelt hij het niet als een nederlaag.

door Wim Doesborgh

Een enorm papieren en digitaal archief, 42 slopende rechtszaken, veel publiciteit en een aantal manuren waarin je gemakkelijk tien nieuwe kloosters had kunnen bouwen. Louis op de Kamp (66) uit Vlodrop heeft als voorzitter van het Burgercomité Sankt Ludwig een belangrijk deel van zijn leven gegeven om het monument te behouden. Natuurlijk, ook Sjra Cuijpers en wijlen Harrie Cox hebben er hard aan getrokken, maar de bergen werk die Op de Kamp heeft verzet in zijn poging het klooster te redden, is nu al legendarisch. Maar ja, wel allemaal voor niets. Want uiteindelijk trok de Maharishi-organisatie Meru aan het langste eind en mocht het gebouw, dat eerder als Rijksmonument was aangemerkt, toch tegen de vlakte. Ten be-

hoeve van nieuwbouw voor Meru. Een forse nederlaag? „Nou nee, zo wil ik dat niet zien”, zegt Op de Kamp. „Het was de inzet meer dan waard. De zaak heeft alle aandacht gekregen. Kijk, ik betreur de afloop. Vanzelfsprekend. Nu denken sommigen in het dorp: die man heeft ons met zijn rechtszaken alleen maar handen vol geld gekost. Maar als het mij gelukt was de sloop tegen te houden, hadden ze me in Vlodrop misschien wel een standbeeld gegeven. Zo werkt dat nu eenmaal. Ons comité heeft samen met andere belangenorganisaties aangevoerd hoe de overheden werken. Het ging daar niet altijd even fijn aan toe. Dat hebben we inzichtelijk willen maken. En weet je wat ik denk? Dat ook hier het grote geld uiteindelijk heeft gewonnen. En geloof maar dat die Maharishi-club rijk is.” Hij heeft er veel van geleerd, zegt

Op de Kamp. Hoe overheden te werk gaan, hoe rechtsprocedures lopen en hoe kleine burgers worden tegengewerkt als ze tegenover machtige tegenstanders staan. „Tussen Meru en ons was het zo'n beetje David en Goliath. Zij met goede advocaten en veel geld, wij zonder juridische steun en alles uit eigen zak bekostigend. Maar de grootste tegenstanders in de rechtszaal waren toch de gemeente Roerdalen en de provincie Limburg. Ik heb het gevoel dat wij door hen nooit serieus zijn genomen.” Op de Kamp wijst op de vele ordners die een groot deel van zijn St. Ludwigverhaal hebben vastgehouden. De kamer staat er vol mee. In de aanpalende ruimte staat nog veel méér. „Driehonderd stuks, meeneer! En dan nog alles wat in de computer is opgeslagen. Als je dat terugleest, zie je hoe ze regelmatig tegen ons tekeer zijn gegaan. Met

als dieptepunt de deurwaarder die daags vóór Kerstmis 's middags om twaalf uur bij ons voor de deur stond. Of ik maar even 25 miljoen euro voor hem had, de schade die de Maharishi had opgelopen omdat hij niet mocht slopen. Ik heb de man gezegd dat hij later maar terug moest komen, omdat ik dat bedrag zo vlak voor de kerst niet in huis had. Maar deze intimiderende actie heeft ons wel de hele Kerstmis vergald.” Dag en nacht was Louis op de Kamp met St. Ludwig bezig. Letterlijk. Want toen hij nog werkte als begeleider van verstandelijk gehandicapten, moest hij vaak in de nachtelijke uren aan de slag om al die bezwaarschriften te schrijven, de documenten te bestuderen en het archief te beheren. De tijd voor echtgenote Marianne en de kinderen schoot er regelmatig bij in, bekend hij.

„Dat realiseer ik me achteraf nog meer dan toen, ja. Maar de zaak nam me helemaal in beslag. Er was in onze ogen zoveel onrechtvaardigheid en corruptie dat we vonden dat we wel moesten doorzetten.” Waar hij al die energie en dat doorzettingsvermogen toch vandaan haalt? Op de Kamp grinnikt. „Ik wil altijd iets scheppen, me ergens voor inzetten. Stilzitten? Haha, dat gaat niet lukken. In een stoel in de tuin zitten, als het mooi weer is? Vijf minuten. Hooguit. Ik heb veel energie en die wil ik nuttig gebruiken. Zoals dit, kijk maar.” Hij toont een paar kruisbeelden en andere objecten die iets met het oude kerkhof van Vlodrop te maken hebben. Samen met een dorpsgenoot zorgt hij voor het herstel, de restauratie en de herinrichting van de dodenakker. „Een nieuwe uitdaging. Ik moet érgens met mijn energie naartoe hè.”